

sine libertatis humanæ injuriâ idem semper & ubiqve faciat, quando & ubi aliud res ipsa exposcit. III. Nic. 5.

Ad intra 1. Th. 39. Ad fortitudinem ad possessorem suum relatam actus hi oppositi referuntur, prout vir fortis affectibus suis frâna imponere, eaqve iterum, ubi & in quantum par est, laxare novit. Hic amor sui ipsius (*Φιλαυτία*) in ordinem redigendus est, ne nimium te amando, timidus, neminûs, audax fias. De eo in genere eleganter *Philosophus IX. Nic. 4. & Cicero in specie de potentia cupidis & otiosis L. I. Offic.*

1. Actus audendi.

Th. 40. De actu audendi constat.

Stat conferre manum (Æneæ) stat quicquid acerbi est Morte pati. De Turno Virg. L. Æn. XII.

2. Actus timendi.

Th. 41. Actum timendi aut cavendi potius, ubi ex rectæ rationis imperio vir fortis se aliquando periculis subducit, contra Aristotelem fortitudini denegarunt *Valla III. de volupt. 2. & Vives de caus. corr. art. VI.* eum in finem, ut virtutem in mediocritate inter duo vitia consistere negare possent. Sed, quia fortitudo virtus est, ideò, uti ante dictum fuit, ad opposita animum disponere debet. Id enim libertas voluntatis, id recta ratio, & ipsius virtutis dignitas requirit. De arte cavendi Germanorum *Tacitus Cap. 6. Cedere loco, dummodò rursus infles, consilii quàm formidinis arbitrantur.*

Ad extra 2. Th. 42. Prout ad cives refertur fortitudo, non impetu quodam & instinctu procurrit ad mortem: sed deliberat & causas ejus (an ad publicam rem faciant,) expendit, utq; suserit ratio, vite mortisq; consilium suscipit vel ponit, uti de fortitudine domestica loquitur *Plinius L. I. Ep. 22. Elegantissimè hanc in rem Cic. L. I. Offic. Nunquam omninò, inquit, periculi fugâ committendum est, ut imbelles timidiq; videamur. Sed fugiendum etiam illud, ne offeramus nos periculis sine causa: quo nihil potest esse stultius. Quapropter in adeundis periculis consuetudo imitanda medicorû est, qui leviter agrotantes leviter curant: gravioribz autem morbis periculosas curationes & ancipites adhibere coguntur. Quare in tranquillo tempestatem adversam optare, dementis est: subvenire autem tempestati, quavis ratione, sapientis: eoqve magis si plus adipiscare re explicatâ boni quàm addubitâtâ mali. Indè Varroni in proelio ad Cannas fugienti gratia à Senatu acta sunt, quod non desperaverit de*